



Arrest

nr. 237 164 van 18 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DESGUIN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen eerst in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende en er een weigeringsbeslissing bekwam, reisde op 30 mei 2013 een eerste maal naar België, alwaar hij zich op 31 mei 2013 een eerste maal vluchteling verklaart.

In het kader van de Dublinregeling werd dit verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart en keerde verzoeker terug naar Frankrijk. Nadat verzoeker ook in Duitsland een verzoek om

internationale bescherming indiende en er een weigeringsbeslissing kreeg, reisde hij nog naar Nederland en Frankrijk om zich vervolgens op 7 februari 2019 een tweede maal vluchteling te verklaren in België.

1.2. Op 4 december 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 5 december 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, een etnische Tamil te zijn, en afkomstig te zijn van Vaddukoddai in Jaffna, waar u woonde tot uw vertrek uit het land (behalve voor korte periodes wanneer u door omstandigheden elders verbleef).

Toen u nog in het middelbaar zat in 2001 of 2002 kwam u voor het eerst in contact met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, Tamiltijgers). Naderhand was u als spion voor de LTTE actief. In de periode 2003 – 2005 bespioneerde u aanhangers van de EPDP (Eelam People's Democratic Party), een rivaliserende aan de overheid gelieerde beweging, alsook lokale georganiseerde misdaadgroepen, en in de periode 2007 – 2008 hield u legerkampen in het oog. U werd evenwel twee maal opgepakt voor enkele maanden, in 2007 en 2008. U vermoedt dat u in 2007 opgepakt werd naar aanleiding van een aanval in Mawaddi de dag daarvoor, maar werd nergens uitdrukkelijk van beschuldigd. In 2008 werd u opgepakt voor het vieren van een illegale feestdag, en naderhand begon men ook vragen te stellen over uw contactpersonen. Uw advocaat kon u vrij krijgen door een omkoopsom te betalen aan de EPDP en te beloven dat u voor hen zou beginnen werken. Uw broer oordeelde dat u maar beter het land kon verlaten, en hij organiseerde met behulp van een smokkelaar uw vertrek uit het land.

U verliet Sri Lanka in december 2008, en reisde met behulp van een frauduleus Sri Lankaans en Indonesisch paspoort via Dubai, en Nairobi en Bamako naar Frankrijk, waar u aankwam op 26 januari 2009. U deed hier een verzoek om internationale bescherming, dat geweigerd werd op 13 juli 2011.

Hierop reisde u op 30 mei 2013 naar België en deed u een verzoek om internationale bescherming op 31 mei 2013. Dit eerste verzoek in België werd onontvankelijk verklaard op 5 juli 2013, en Frankrijk werd bevoegd verklaard voor het behandelen van uw verzoek. Hierop reisde u terug naar Frankrijk, waar u verbleef tot 2014. Daarop ging u naar Duitsland, waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming deed. Ook hier kreeg u een negatieve beslissing, volgens u omdat er een frauduleuze strafrechtelijke procedure tegen u werd gevoerd. U kwam ook tijdlang in de gevangenis terecht.

U reisde nog naar Nederland en Frankrijk, maar kwam uiteindelijk terug naar België, waar u op 7 februari 2019 een nieuw verzoek om internationale bescherming deed. Ter staving van uw relaas legt u kopieën voor van: brieven van uw advocaat in Sri Lanka, een certificaat van een verzorgingstehuis in Sri Lanka, een oproeping voor de rechtbank in Sri Lanka, een brief vanwege de Human Rights Commission in Sri Lanka, documenten omtrent uw medische toestand, documenten omtrent de procedure(s) die u doorlopen hebt in Duitsland, een badge van een Duitse gevangenis, een nieuwsartikel uit Duitsland aangaande feiten die u daar valselyk zouden zijn toegedicht, en nieuwsartikelen uit Sri Lanka.

U geeft aan dat u kampt met psychologische problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw dossier en uw verklaringen bleek dat u zou kampen met psychologische problemen en met een alcoholprobleem. U werd in het begin van het interview gevraagd in hoeverre u onder invloed was, en of u zich in staat achtte om het onderhoud af te leggen. U zei dat u hier toe in staat was, en u bleef doorheen het onderhoud coherent en medewerkingsgezind.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u vreest daar opgepakt te zullen worden omwille van uw voorgehouden activiteiten als spion voor de LTTE. U slaagde er evenwel niet in aannemelijk te maken dat u als spion actief was

Er dient **ten eerste** namelijk vastgesteld te worden dat u enorm vaag was over uw motivatie om voor de LTTE als spion te beginnen werken. U verklaart hierover louter dat de LTTE een kamp hadden nabij uw school, en u hierdoor in hun activiteiten geïnteresseerd raakte. Later voegt u ook nog toe dat u best wel onder de indruk was van activiteiten die ze rond feestdagen organiseerden (CGVS p. 6, 7). De LTTE is nochtans een radicale en gewapende groep, die berucht is voor bijvoorbeeld het pionieren van zelfmoordaanslagen. Dat u zou besluiten om hun rangen te vervoegen en uzelf aldus deel te maken van een dergelijke groep louter op basis van deze vage en maar weinig diepgaande redenen, is twijfelachtig.

Daarop **ten tweede** gevraagd waarom ze u specifiek zouden inzetten voor spionagewerk, kan u enkel speculeren dat ze “dat in mij zagen” (CGVS p. 7), wederom een heel vaag antwoord op een toch wel pertinente vraag – zeker daar u zelf aanstipt “niet iedereen krijgt die taak” (CGVS p. 7). Gevraagd of u mogelijk een training of screening moest ondergaan, geeft u wederom heel vaag aan dat ze u “associeerden”, waarover u later verduidelijkt dat dit betekent dat u deelnam aan feesten door de LTTE georganiseerd (CGVS p. 7). Dit lijkt maar weinig uitstaans te hebben met de taak die u beweerde te vervullen, ondanks uw bewering dat er in de culturele sector blijkbaar zelfs “spionnen onder de spionnen” zijn (CGVS p. 8).

Ook wat u **ten derde** precies beweerde te doen als spion kon niet overtuigen. U verklaarde vaag dat u informatie moest vergaren over bijvoorbeeld leden van de EPDP. Gevraagd hoe u deze informatie vergaarde, stelde u dat u identificeert wie contact neemt, en dan informatie vergaart (CGVS p. 9) – een loutere herhaling, geen verklaring. Hier op gewezen, verduidelijkt u dat u mensen zou observeren vanop een afstand en eventueel volgen (CGVS p. 9). Het is maar de vraag in hoeverre er nuttige informatie te winnen valt met een dergelijke afstandelijke aanpak. Gevraagd of u eventueel nog andere methodes hanteerde, verandert u van onderwerp en vertelt u over de spionage die u tegen het leger ondernomen zou hebben.

Als u **ten vierde** evenwel praat over uw observatie van het Sri Lankaanse leger, legt u incoherente verklaringen af. (Wederom) bevraagd naar hoe u specifiek informatie verzamelde stelt u namelijk dat u geen persoonlijke informatie zou verzamelen, maar wel zou observeren wie wanneer in een legerkamp binnenkwam of terug wegging, en met hoeveel men zou komen en gaan (CGVS p. 9). Dit vereist natuurlijk een redelijk continue observatie om deze informatie pertinent te maken. U stelt meteen daarop evenwel dat het onmogelijk zou zijn om een kamp voor langere periodes te observeren, en u enkel en passant en onder dekmantel observaties kon maken (CGS p. 9). Het is niet duidelijk wat de LTTE zou hebben aan dergelijk fragmentarische informatie.

U schakelt daarop **ten vijfde** om naar spionage die u ondernomen zou hebben tegen een criminele bende in Jaffna. Hierover valt primo op dat u voor de DVZ enkel en alleen naar uw spionage activiteiten tegen “bendes” verwees, niet naar deze tegen het leger of de EPDP (welke nochtans belangrijker zijn voor een vrees ten opzichte van de overheid) (verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15.). Bovenstaand behandelde elementen krijgen dus ook het karakter van een toevoeging achteraf, bovenop de andere vastgestelde zwakten in uw verklaringen.

Secundo verklaarde u voor de DVZ ook dat het uw taak was om “binnen te raken” in deze bendes, terwijl u voor het CGVS expliciet verklaart “ik ging er niet bij”, en enkel met hen in contact kwam omdat u bij he in de buurt schoolging (verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15., CGVS p. 10).

Dit koppelt tertio terug aan bovenstaande vastgestelde vaagheden en geringe effectiviteit van uw methodes. U verklaart namelijk dat u de bende enkel zou observeren, bijvoorbeeld als ze een beroving wouden doen. Er op gewezen dat u niet kan voorspellen waar en wanneer een beroving zal plaatsvinden, verwijst u wederom vaag naar het vergaren van info (CGVS p. 11). U werd nog de suggestie aangereikt dat er mogelijk een hoofdkwartier van de bende was, of bepaald points of interest die u zou kunnen observeren, maar antwoordt ontkennend, en geeft aan dat u niet geïnteresseerd bent om verder over de groep te praten (CGSV p. 11).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u actief was als spion voor de LTTE. De problemen die u gekend zou hebben en de vrees die u hebt bij terugkeer hierdoor, zijn daarom ook maar weinig aannemelijk. Er vallen bovendien in dit kader ook nog een aantal kanttekeningen te maken bij de incidenten die de concrete aanleiding voor uw vlucht uit het land gevormd zouden hebben, namelijk detenties in 2007 en 2008.

Betreffende **ten zesde** uw voorgehouden arrestatie in 2007, verklaart u dat deze gekaderd zou hebben in een aanval die de dag voordien had plaatsgegrepen, en dat u tijdens uw detentie slechts eerder banale vragen gesteld werden zonder enigerlei verwijzing naar uw voorgehouden activiteiten als spion. U zou uiteindelijk vrij gekomen zijn door tussenkomst van uw advocaat (CGVS p. 12, 13). Daar de burgeroorlog in Sri Lanka op dat ogenblik in haar laatste en beslissende fase (Eelam War 4) was beland, is het onwaarschijnlijk dat u zo gemakkelijk vrijgelaten zou worden.

Daarop zou u **ten zevende** ook nog eens gearresteerd zijn in 2008. Hoewel de arrestatie zou kaderen in uw deelname aan een illegaal feest, verklaart u dat u bij deze arrestatie wel “hoofdvragen” gesteld werd,

en dat men wist wie de spionnen voor de LTTE waren (CGSV p. 13, 14). Nochtans werd u naar eigen zeggen wederom vrijgelaten, en dit door het betalen van een omkoopsom aan de EPDP (CGVS p. 14). Dit lijkt een maar weinig steekhoudende verklaring; als u onder de terrorismewet werd opgepakt, gemarteld, en geweten was dat u een spion was, is het maar weinig waarschijnlijk dat de tussenkomst van een aan de overheid gelieerde partij na omkoping er in zou volstaan om u vrij te krijgen. Ook dit strookt niet met uw voorgehouden vrees als zou u in Sri Lanka mogelijk gezocht worden voor spionage. U maakt er gewag van dat er achteraf nog een rechtszaak tegen u kwam, maar dit doet alleen meer vraagtekens rijzen; waarom zou men iemand die men wil vervolgen voor (vermoedelijk) lidmaatschap van een terroristische organisatie, die men reeds maandenlang had vastgehouden en gemarteld, zomaar laten gaan in de tussentijd? Te weten dat in 2008 de burgeroorlog nog volop aan de gang was. Ook dit maakt uw verklaringen enkel maar minder aannemelijk, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 15).

Ten achtste kan nog aangestipt worden dat uw geloofwaardigheid ook wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het regelen en financieren van uw reis, en uw bezit van een paspoort in Sri Lanka. U verklaarde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming namelijk nog dat u in Sri Lanka een (blanco) paspoort had, dat u evenwel achterliet (verklaring DVZ dd. 4 juni 2013, afdeling 32.), wat mogelijk een indicatie kan zijn dat u niet door de overheid gezocht werd. Hier op gewezen bij het onderhoud voor het Commissariaatgeneraal, zet u deze bewering evenwel zonder meer weg als “fraude” (CGSV p. 15). Wat betreft het regelen van uw reis, verklaarde u initieel dat dit door uw broer werd betaald (verklaring DVZ dd. 4 juni 2013, afdeling 28.). Bij uw tweede verzoek verklaarde u dan weer dat u net in de problemen zou komen bij terugkomst omdat u geld had moeten lenen voor de reis (verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15.). Hierover bevraagd voor het CGVS, geeft u eerst aan dat uw broer betaalde, daarop na confrontatie dat u het leende, en uiteindelijk dat u het verzamelde maar dan aan uw broer gaf (CGVS p. 24), een eerder opportunistische uitleg. U spreekt zich bovendien tegen wanneer u eerst beweert dat uw broer de reis regelde, (CGVS p. 15), om daarop te verklaren dat u alles zelf deed (CGVS p. 16). Als u zichzelf over deze zaken zo flagrant tegenspreekt is het maar de vraag in hoeverre geloof gehecht kan worden aan uw andere verklaringen.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Ook legt u enkel kopieën voor, welke steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knipen plakwerk. Wat betreft de brieven van uw advocaat(en) in Sri Lanka die u voorlegt, dient bovendien gewezen te worden op het totaal gesolliciteerde karakter.

De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De documenten die wijzen op uw juridische problemen in Duitsland voegen niets wezenlijks toe aan uw verzoek tot internationale bescherming in België, die immers uw beweerde vrees voor vervolging in Sri Lanka nagaat.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel

geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de rechten van verdediging, van artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek “(miskenning van de bewijskracht en draagwijdte van een akte)” en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Nadat verzoeker eerst in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming diende en er een weigeringsbeslissing bekam op 13 juli 2011, dient verzoeker op 31 mei 2013 een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Dit verzoek om internationale bescherming werd in het kader van de Dublinregeling niet-ontvankelijk verklaard en verzoeker reisde terug naar Frankrijk. Nadat verzoeker ook in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende, dat eveneens werd geweigerd, keerde verzoeker na tevens een verblijf in Nederland, terug naar België alwaar hij op 7 februari 2019 onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming indient.

Verzoeker voert aan dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt bedreigd naar aanleiding van zijn spionageactiviteiten voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden bestaan naar aanleiding van zijn psychologische problemen en zijn alcoholprobleem; (ii) hij vage en niet-aannemelijke verklaringen aflegt over zijn beweegredenen om als spion voor de LTTE te werken; (iii) hij niet verduidelijkt waarom de LTTE hem zou inzetten voor spionagewerk; (iv) hij vage en niet-aannemelijke verklaringen aflegt over zijn werkzaamheden als spion voor de LTTE; (v) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn spionage van het Sri Lankaanse leger; (vi) hij op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van de spionage van bendes, maar niet van het Sri Lankaanse leger of van de aan de overheid gelieerde Eelam People's Democratic Party (hierna: EPDP), temeer gezien zijn vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende de spionage tegen deze bendes; (vii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde activiteiten voor de LTTE, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen die hij hierdoor zou hebben gekend; (ix) mede gelet op de politieke context in Sri Lanka in 2007 en 2008 en zijn verklaring dat er achteraf een rechtszaak tegen hem zou zijn aangespannen, niet geloofwaardig is dat verzoeker tweemaal werd gearresteerd doch telkens vrij eenvoudig weer werd vrijgelaten; (x) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn reisweg; (xi) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (xii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, temeer daar aan verzoekers banden met de LTTE geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*).

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Vooreerst motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers psychologische problemen en zijn alcoholprobleem niet nopen tot het aannemen van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw dossier en uw verklaringen bleek dat u zou kampen met psychologische problemen en met een alcoholprobleem. U werd in het begin van het interview gevraagd in hoeverre u onder invloed was, en of u zich in staat achtte om het onderhoud af te leggen. U zei dat u hier toe in staat was, en u bleef doorheen het onderhoud coherent en medewerkingsgezind.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de *protection officer* op het einde van zijn persoonlijk onderhoud vaststelde dat verzoeker agressief en minder coherent werd. Hij stelt dat hij vanaf dat moment paranoïde werd, hetgeen volgens hem blijkt uit zijn beweringen dat de *protection officer* documenten zou achterhouden en dat de maatschappelijk assistenten, de overheid en zijn advocaat samenwerken om hem te dwarsbomen. Hij wijst er tevens op dat hij bij het begin van zijn persoonlijk onderhoud aangaf onder invloed te zijn van medicijnen en meent dat zijn verklaring dat hij kan en wilde praten geen afbreuk doet aan zijn problematische psychologische toestand.

De Raad stelt vast dat waar verzoeker aanvoert dat hij te kampen heeft met psychologische/psychische problemen en met een alcoholprobleem, uit een lezing van verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij zowel tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de hem gestelde vragen begreep, dat hij zelf aangaf dat hij in staat was om het persoonlijk onderhoud te ondergaan en dat hij doorheen zijn verklaringen geen blijf gaf van het niet (langer) in staat zijn om het persoonlijk onderhoud te ondergaan.

Dienaangaande dient erop gewezen dat verzoeker geen opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud in de zin van artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet overmaakte aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gelet op het gestelde in voormeld artikel wordt verzoeker dan ook geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Het loutere feit dat verzoeker op het einde van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen agressiever en minder coherent overkwam, doet aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Het persoonlijk onderhoud werd op dat moment immers beëindigd en verzoeker, noch zijn raadsman maakten voordien enige opmerking met betrekking het verder kunnen ondergaan van het persoonlijk onderhoud. Dat verzoeker onder invloed was van medicijnen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, betekent op zich niet dat deze medicijnen hem zouden verhinderen om op een volwaardige wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan. Dit klemt des te meer daar verzoeker nalaat *in concreto* te duiden welke medicijnen hij nam en/of wat de precieze impact van deze medicijnen zou zijn op zijn vermogen om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan.

Gezien het voorgaande, besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dan ook terecht dat er *in casu* onvoldoende elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in hoofde van verzoeker sprake zou zijn van bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet naar aanleiding van zijn psychologische/psychische problemen en/of zijn alcoholprobleem.

2.2.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoeker vage en niet-aannemelijke verklaringen aflegt over zijn beweegreden(en) om als spion voor de LTTE te werken; (ii) verzoeker niet verduidelijkt waarom de LTTE hem zou inzetten voor spionagewerk; (iii) verzoeker vage en niet-aannemelijke verklaringen aflegt over zijn werkzaamheden als spion voor de LTTE; (iv) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn spionage van het Sri Lankaanse leger; (v) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van de spionage van bendes, maar niet van het Sri Lankaanse leger of van de aan de overheid gelieerde Eelam People's Democratic Party (hierna: EPDP), temeer gezien zijn vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende de spionage tegen deze bendes; en (vi) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteiten voor de LTTE, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen die hij hierdoor zou hebben gekend:

“U verklaart dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u vreest daar opgepakt te zullen worden omwille van uw voorgehouden activiteiten als spion voor de LTTE. U slaagde er evenwel niet in aannemelijk te maken dat u als spion actief was

*Er dient **ten eerste** namelijk vastgesteld te worden dat u enorm vaag was over uw motivatie om voor de LTTE als spion te beginnen werken. U verklaart hierover louter dat de LTTE een kamp hadden nabij uw school, en u hierdoor in hun activiteiten geïnteresseerd raakte. Later voegt u ook nog toe dat u best wel onder de indruk was van activiteiten die ze rond feestdagen organiseerden (CGVS p. 6, 7). De LTTE is nochtans een radicale en gewapende groep, die berucht is voor bijvoorbeeld het pionieren van zelfmoordaanslagen. Dat u zou besluiten om hun rangen te vervoegen en uzelf aldus deel te maken van een dergelijke groep louter op basis van deze vage en maar weinig diepgaande redenen, is twijfelachtig.*

*Daarop **ten tweede** gevraagd waarom ze u specifiek zouden inzetten voor spionagewerk, kan u enkel speculeren dat ze “dat in mij zagen” (CGVS p. 7), wederom een heel vaag antwoord op een toch wel pertinente vraag – zeker daar u zelf aanstipt “niet iedereen krijgt die taak” (CGVS p. 7). Gevraagd of u mogelijk een training of screening moest ondergaan, geeft u wederom heel vaag aan dat ze u “associeerden”, waarover u later verduidelijkt dat dit betekent dat u deelnam aan feesten door de LTTE georganiseerd (CGVS p. 7). Dit lijkt maar weinig uitstaans te hebben met de taak die u beweerde te vervullen, ondanks uw bewering dat er in de culturele sector blijkbaar zelfs “spionnen onder de spionnen” zijn (CGVS p. 8).*

*Ook wat u **ten derde** precies beweerde te doen als spion kon niet overtuigen. U verklaarde vaag dat u informatie moest vergaren over bijvoorbeeld leden van de EPDP. Gevraagd hoe u deze informatie vergaarde, stelde u dat u identificeert wie contact neemt, en dan informatie vergaart (CGVS p. 9) – een loutere herhaling, geen verklaring. Hier op gewezen, verduidelijkt u dat u mensen zou observeren vanop een afstand en eventueel volgen (CGVS p. 9). Het is maar de vraag in hoeverre er nuttige informatie te winnen valt met een dergelijke afstandelijke aanpak. Gevraagd of u eventueel nog andere methodes hanteerde, verandert u van onderwerp en vertelt u over de spionage die u tegen het leger ondernomen zou hebben.*

Als u **ten vierde** evenwel praat over uw observatie van het Sri Lankaanse leger, legt u incoherente verklaringen af. (Wederom) bevraagd naar hoe u specifiek informatie verzamelde stelt u namelijk dat u geen persoonlijke informatie zou verzamelen, maar wel zou observeren wie wanneer in een legerkamp binnenkwam of terug wegging, en met hoeveel men zou komen en gaan (CGVS p. 9). Dit vereist natuurlijk een redelijk continue observatie om deze informatie pertinent te maken. U stelt meteen daarop evenwel dat het onmogelijk zou zijn om een kamp voor langere periodes te observeren, en u enkel en passant en onder dekmantel observaties kon maken (CGS p. 9). Het is niet duidelijk wat de LTTE zou hebben aan dergelijk fragmentarische informatie.

U schakelt daarop **ten vijfde** om naar spionage die u ondernomen zou hebben tegen een criminele bende in Jaffna. Hierover valt primo op dat u voor de DVZ enkel en alleen naar uw spionage activiteiten tegen “bendes” verwees, niet naar deze tegen het leger of de EPDP (welke nochtans belangrijker zijn voor een vrees ten opzichte van de overheid) (verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15.). Bovenstaand behandelde elementen krijgen dus ook het karakter van een toevoeging achteraf, bovenop de andere vastgestelde zwakten in uw verklaringen.

Secundo verklaarde u voor de DVZ ook dat het uw taak was om “binnen te raken” in deze bendes, terwijl u voor het CGVS expliciet verklaart “ik ging er niet bij”, en enkel met hen in contact kwam omdat u bij he in de buurt schoolging (verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15., CGVS p. 10).

Dit koppelt tertio terug aan bovenstaande vastgestelde vaagheden en geringe effectiviteit van uw methodes. U verklaart namelijk dat u de bende enkel zou observeren, bijvoorbeeld als ze een beroving wouden doen. Er op gewezen dat u niet kan voorspellen waar en wanneer een beroving zal plaatsvinden, verwijst u wederom vaag naar het vergaren van info (CGVS p. 11). U werd nog de suggestie aangereikt dat er mogelijk een hoofdkwartier van de bende was, of bepaald points of interest die u zou kunnen observeren, maar antwoordt ontkennend, en geeft aan dat u niet geïnteresseerd bent om verder over de groep te praten (CGSV p. 11).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u actief was als spion voor de LTTE. De problemen die u gekend zou hebben en de vrees die u hebt bij terugkeer hierdoor, zijn daarom ook maar weinig aannemelijk.”

Wat betreft zijn beweegreden(en) om als spion voor de LTTE te werken, komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te herhalen dat hij bij zijn school werd benaderd, dat hij “beetje bij beetje in contact met die groepering” kwam, dat het “een beetje tijd genomen [heeft] om het vertrouwen van LTTE te kunnen verkrijgen” en dat hij een opleiding steno volgde. Het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen volstaat echter niet teneinde de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande *in concreto* te weerleggen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker aan de hand van gedetailleerde, aannemelijke en doorleefde verklaringen kan uiteenzetten waarom hij als spion voor de LTTE aan de slag ging. Temeer daar de LTTE een radicale en gewapende groepering is beducht voor onder meer het plegen van zelfmoordaanslagen, kan eens te meer worden verwacht dat verzoeker *in concreto* kan duiden waarom hij besloot zulke groepering te vervoegen, *quod non*. Waar verzoeker opmerkt dat hem geen verdere vragen werden gesteld over zijn beweegreden(en) om de LTTE te vervoegen, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Bovendien laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten welke informatie hij ingeval van verdere vragen nog had willen geven en/of welke andere beweegreden(en) voor het vervoegen van de LTTE in zijn hoofd bestonden.

Wat betreft de in de bestreden beslissing aangehaalde vage en niet-aannemelijke verklaringen over zijn werkzaamheden als spion voor de LTTE herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift zijn eerdere verklaringen dat hij discreet te werk diende te gaan, dat hij niet de enige spion van de LTTE was en dat hij de bevelen van de LTTE moest opvolgen en geen vragen kon stellen, alsook op welke wijze hij informatie naar de LTTE communiceerde. Het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen volstaat echter niet teneinde de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande *in concreto* te weerleggen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker aan de hand van gedetailleerde, aannemelijke en doorleefde verklaringen kan uiteenzetten hoe hij als spion voor de LTTE tewerk ging, *quod non*. Het loutere feit dat een spion discreet dient te blijven, is inherent aan het werk van een spion doch doet geen afbreuk aan de op verzoeker rustende medewerkingsplicht in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn vluchtrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan

van een risico voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er kan van verzoeker dan ook worden verwacht dat hij over zijn voorgehouden werkzaamheden als spion voor de LTTE gedetailleerde, aannemelijke en doorleefde verklaringen aflegt, *quod non*. Waar verzoeker aanvoert “een beperkt vertrouwen te hebben ten opzichte van de PO”, dient erop gewezen dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er een verzoek om internationale bescherming in te dienen inherent het vertrouwen is verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Bovendien diende verzoeker eerder in Frankrijk, België en Duitsland een verzoek om internationale bescherming, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker geen wantrouwen koestert ten aanzien van de autoriteiten van deze Europese lidstaten, alsook dat verzoeker terdege op de hoogte is van de medewerkingsplicht die in het kader van het indienen van een verzoek om internationale bescherming op zijn schouders rust. Het enkele feit dat de voorgehouden vervolgingsfeiten dateren van jaren geleden, volstaat evenmin om zijn gebrekkige verklaringen over zijn werkzaamheden als spion voor de LTTE te verschonen. Aangezien verzoeker reeds eerder verzoeken om internationale bescherming indiende in zowel België als Frankrijk en Duitsland en hij ook heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten naar aanleiding van zijn werkzaamheden als spion voor de LTTE, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat deze problemen in zijn geheugen zijn gegrift. Verzoeker maakte geen melding van geheugenproblemen. Het loutere feit dat verzoeker te kampen heeft met psychologische/psychische problemen en een alcoholprobleem, toont op zich niet aan dat zijn cognitieve vermogens zouden zijn aangetast. In zoverre verzoeker zijn “psychologische kwetsbaarheid” linkt aan “de mishandelingen die de eiser kreeg toen hij in 2007 en 2008 aangehouden werd”, dient erop gewezen dat aan deze aanhoudingen in 2007 en 2008 geen geloof kan worden gehecht (zie *infra*), zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de tijdens deze aanhoudingen ondergane mishandelingen.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van spionage tegen bendes, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eveneens sprak over spionage van het Sri Lankaanse leger en van de aan de Sri Lankaanse overheid gelieerde EPDP. Waar verzoeker daaromtrent aanvoert dat “de eiser niet werd gevraagd, zoals toch het gebruikelijk is bij ieder persoonlijk onderhoud, of het onderhoud bij de DVZ zich goed verlopen was en of hij opmerkingen had maar enkel of die interview “lang of kort waren (NPO, p.2)”, dient erop gewezen dat verzoeker zelf geen enkele opmerking formuleerde betreffende het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken toen hem bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geïnformeerd naar de duur van dit interview. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker op dat moment spontaan zou aanhalen dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende zijn spionageactiviteiten voor de LTTE onvolledig waren en dat hij tevens het Sri Lankaanse leger en de EPDP bespioneerde, *quod non*. Waar verzoeker aanvoert dat hij met deze tegenstrijdigheid niet werd geconfronteerd en dat hij de kans niet kreeg om erop te kunnen reageren, dient nogmaals gewezen op het gestelde in artikel 57/5*quater*, § 3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker had dan ook wel degelijk de kans om zijn opmerkingen over zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar te maken. Bovendien laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten welke informatie hij zou hebben verschaft indien hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitdrukkelijk zou zijn gevraagd hoe zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken was verlopen en/of indien hij tijdens dit persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk met deze tegenstrijdigheid zou zijn geconfronteerd. Er dient op gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”, alsook dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om, zo dit al mogelijk zou zijn, verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald.

Gezien het geheel van het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in *in concreto* aannemelijk te maken dat hij als spion werkzaam was voor de LTTE, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen die hij naar aanleiding van deze spionageactiviteiten beweert te hebben gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.2.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat, mede gelet op de politieke context in Sri Lanka in 2007 en 2008 en zijn verklaring dat er achteraf een rechtszaak

tegen hem zou zijn aangespannen, het niet geloofwaardig is dat verzoeker tweemaal werd gearresteerd doch telkens vrij eenvoudig weer werd vrijgelaten:

*“Betreffende **ten zesde** uw voorgehouden arrestatie in 2007, verklaart u dat deze gekaderd zou hebben in een aanval die de dag voordien had plaatsgegrepen, en dat u tijdens uw detentie slechts eerder banale vragen gesteld werden zonder enigerlei verwijzing naar uw voorgehouden activiteiten als spion. U zou uiteindelijk vrij gekomen zijn door tussenkomst van uw advocaat (CGVS p. 12, 13). Daar de burgeroorlog in Sri Lanka op dat ogenblik in haar laatste en beslissende fase (Eelam War 4) was beland, is het onwaarschijnlijk dat u zo gemakkelijk vrijgelaten zou worden.*

*Daarop zou u **ten zevende** ook nog eens gearresteerd zijn in 2008. Hoewel de arrestatie zou kaderen in uw deelname aan een illegaal feest, verklaart u dat u bij deze arrestatie wel “hoofdvragen” gesteld werd, en dat men wist wie de spionnen voor de LTTE waren (CGSV p. 13, 14). Nochtans werd u naar eigen zeggen wederom vrijgelaten, en dit door het betalen van een omkoopsom aan de EPDP (CGVS p. 14). Dit lijkt een maar weinig steekhoudende verklaring; als u onder de terrorismewet werd opgepakt, gemarteld, en geweten was dat u een spion was, is het maar weinig waarschijnlijk dat de tussenkomst van een aan de overheid gelieerde partij na omkoping er in zou volstaan om u vrij te krijgen. Ook dit strookt niet met uw voorgehouden vrees als zou u in Sri Lanka mogelijk gezocht worden voor spionage. U maakt er gewag van dat er achteraf nog een rechtszaak tegen u kwam, maar dit doet alleen meer vraagtekens rijzen; waarom zou men iemand die men wil vervolgen voor (vermoedelijk) lidmaatschap van een terroristische organisatie, die men reeds maandenlang had vastgehouden en gemarteld, zomaar laten gaan in de tussentijd? Te weten dat in 2008 de burgeroorlog nog volop aan de gang was. Ook dit maakt uw verklaringen enkel maar minder aannemelijk, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 15).”*

Dienaangaande meent verzoeker in zijn verzoekschrift dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij maar moeilijk vrijkwam. Hij wijst erop dat hij telkens voor drie maanden werd vastgehouden en gedurende deze periodes telkens werd gemarteld. Hij stelt dat hij in 2007 werd vrijgelaten omdat er geen bewijs was van zijn betrokkenheid bij de LTTE en dat er dan ook geen redenen waren voor de Sri Lankaanse autoriteiten om de omkoping door zijn advocaat te weigeren. Hij wijst erop dat hij werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat hij elke week moest “gaan ondertekenen”. Tevens stelt hij dat hij in 2008 werd vrijgelaten door omkoping van de leden van de EDPD en de belofte om voor de EDPD te werken, alsook onder de voorwaarde dat hij elke week moest “gaan ondertekenen”. Hij meent ook dat hij had meegewerkt omdat hij de namen van klasgenoten had gegeven.

Dit verweer doet echter geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker telkens op vrij eenvoudige wijze kon vrijkomen, hetgeen mede gelet op de politieke context in Sri Lanka in 2007 en 2008 en op zijn bewering dat achteraf een rechtszaak tegen hem werd aangespannen, niet aannemelijk is. Dat verzoeker vrijkwam door omkoping, een gebrek aan bewijs en/of onder de voorwaarde iedere week te “gaan ondertekenen”, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat zijn vrijlating op vrij eenvoudige wijze geschiedde, hetgeen niet te rijmen valt met de toenmalige Sri Lankaanse politieke context, met zijn bewering dat nadien een rechtszaak tegen hem werd aangespannen en dat hij heden meent naar aanleiding hiervan internationale bescherming te behoeven. Dat verzoeker de namen van klasgenoten zou hebben gegeven vormt evenmin een afdoende verschoning voor de eenvoudige wijze waarop verzoeker kon vrijkomen. Waar verzoeker dienaangaande nog stelt als volgt: “Indien de verwerende partij toch twijfels had over deze vasthouding, mocht zij verdere vragen stellen over het verloop van deze vasthouding, quod non in casu.”, dient opnieuw vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* te duiden welke bijkomende informatie hij zou hebben verschaft indien hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud verdere vragen zouden worden gesteld over zijn arrestaties.

2.2.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn reisweg:

*“**Ten achtste** kan nog aangestipt worden dat uw geloofwaardigheid ook wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het regelen en financieren van uw reis, en uw bezit van een paspoort in Sri Lanka. U verklaarde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming namelijk nog dat u in Sri Lanka een (blanco) paspoort had, dat u evenwel achterliet (verklaring DVZ dd. 4 juni 2013, afdeling 32.), wat mogelijk een indicatie kan zijn dat u niet door de overheid gezocht werd. Hier op gewezen bij het onderhoud voor het Commissariaatgeneraal, zet u deze bewering evenwel zonder meer weg als “fraude” (CGSV p. 15). Wat betreft het regelen van uw reis, verklaarde u initieel dat dit door uw broer werd betaald (verklaring DVZ dd. 4 juni 2013, afdeling 28.). Bij uw tweede verzoek verklaarde u dan weer dat u net in de problemen zou komen bij terugkomst omdat u geld had moeten lenen voor de reis*

(verklaring volgend verzoek dd. 3 april 2019, afdeling 15.). Hierover bevraagd voor het CGVS, geeft u eerst aan dat uw broer betaalde, daarop na confrontatie dat u het leende, en uiteindelijk dat u het verzamelde maar dan aan uw broer gaf (CGVS p. 24), een eerder opportunistische uitleg. U spreekt zich bovendien tegen wanneer u eerst beweert dat uw broer de reis regelde, (CGVS p. 15), om daarop te verklaren dat u alles zelf deed (CGVS p. 16). Als u zichzelf over deze zaken zo flagrant tegensprekt is het maar de vraag in hoeverre geloof gehecht kan worden aan uw andere verklaringen."

Waar verzoeker dienaangaande stelt als volgt in zijn verzoekschrift: "De eiser heeft wel verklaard dat het contact met de smokkelaar werd geregeld door de smokkelaar.", kan niet worden ingezien wat hij bedoelt. Waar verzoeker aanvoert dat deze elementen ter sprake kwamen op het einde van het persoonlijk onderhoud toen hij reeds verward was, dient vastgesteld dat deze elementen niet enkel zijn gebaseerd op zijn verklaringen op het einde van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Er wordt immers ook gewezen op verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België, tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en eerder tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien is hoger reeds komen vast te staan dat het feit dat verzoeker op het einde van zijn persoonlijk onderhoud agressiever en minder coherent overkwam, op zich niet betekent dat hij niet in staat kan worden geacht tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van gedetailleerde, geloofwaardige, coherente en doorleefde verklaringen (zie *supra*). Als zodanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.2.2.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, temeer daar aan verzoekers banden met de LTTE geen geloof kan worden gehecht:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.2.2.8. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) terecht als volgt:

"De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Ook legt u enkel kopieën voor, welke steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knipen plakwerk. Wat betreft de brieven van uw advocaat(en) in Sri Lanka die u voorlegt, dient bovendien gewezen te worden op het totaal gesolliciteerde karakter."

De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De documenten die wijzen op uw juridische problemen in Duitsland voegen niets wezenlijks toe aan uw verzoek tot internationale bescherming in België, die immers uw beweerde vrees voor vervolging in Sri Lanka nagaat."

Het enkele feit dat artikel 48/6, § 1 en 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming dient te staven aan de hand van documenten en dat, indien geen documenten worden voorgelegd, zijn vluchtrelaas geen bevestiging behoeft indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden opgenomen in § 4 – *quod non in casu* (zie *infra*) – doet geen afbreuk aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) enkel een ondersteunende werking hebben, dat zij slechts een relatieve bewijswaarde hebben gelet op de informatie in het administratief dossier inzake corruptie en documentfraude in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie') en dat de voorgelegde documenten slechts kopieën zijn die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. Evenmin doet dit afbreuk aan het gesolliciteerd karakter van de brieven van verzoekers Sri Lankaanse advoca(a)t(en) en aan de vaststelling dat de documenten in verband met verzoekers juridische problemen in Duitsland geen *nexus* vertonen met het aangevoerde vluchtrelaas. Verzoekers psychologische/psychische problemen kwamen hoger reeds aan bod (zie *supra*). In zoverre verzoeker zich beroept op eventuele medische problemen, dient hij zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER